

ಹುಟ್ಟಿಸಲು ಹುಚ್ಚಪ್ಪನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದೆಂದರೆ, ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲವ್ವ ಅಷ್ಟೇನೂ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ, ಖರೇ... ಆಕೆಯ ವಾರಿಯವರಲ್ಲ ಮದಿವಿಯಾಗಿ ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ನಡೀಲಿಕೊಡುವ ವರ್ಸೊಪ್ಪತ್ತಿನೊಳಗೆ ತೊಟ್ಟಿಲು ತೂಗುವಂಗಾದ ಸುದ್ದಿ ಕಿವಿ ಮ್ಯಾಲೆ ಬಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲ ಒಳಗೊಳಗನ ಸಂಕೃ ಪಡ್ಡಿದ್ದು. ಆ ಸಂಕೃ ಹೆಚ್ಚಾದಾಗಲೆಲ್ಲ ತಡಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ಆಕೆ, 'ಇದೇನು ಗಂಡೋ?; ಏನು ಹೆಂಗೋ?; ಇಲ್ಲ ಗಂಡುಜೋಗ್ಯಾನೋ...? ಈ ಪಾಸಾಡಿಗಿ ಅದ ಇಲ್ಲಂಗೆ ಕಾಣಿಸ್ತೆ...!' ಎಂದು ತನ್ನಪ್ಪಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಮನದೊಳಗೆ ಅಂದುಕೊಂಡು ತಳಮಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಹುಚ್ಚಪ್ಪನ ವಿಚಾರದಾಗ ಇಂಥವೆಲ್ಲ ನೆನಪಾಗಿ ಕಲ್ಲವ್ವನನ್ನು ಅದಾವ ಪರಿ ಬಿಂಗಿ ಬಿಡಿಸಿದ್ದು ಅಂದ್ರ... ಆಕೆ ಹಗಲು ಅನ್ನಂಗಿಲ್ಲ, ರಾತ್ರಿ ಅನ್ನಂಗಿಲ್ಲ ಅದ ಗುಂಗಿನ್ನಾಗನ ದಿಕ್ಕೇಡಿಯಂಗಾಗಿ ಬರೀ ಕಣ್ಣೀರಕೋಡಿ ಹರಿಸುತ್ತ ಸಮಯದ ಅರುವೇ ಇಲ್ಲದಂಗೆ ಕುಂತ ಜಾಗದಲ್ಲೇ ಕುಂತು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಇದಾವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡಿರದಿದ್ದ ಹುಚ್ಚಪ್ಪ, ತಮ್ಮಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಏನೂ ಆಗಿಯೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬಂತೆ ರಾತ್ರಿ ಟೈಮಿನ್ನಾಗ ಹಾಸುಗಾಗ ಆಕೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ತುಂಡು ಬಿದ್ದವರಂಗೆ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡು ಗೊರಕೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಇದು ಕಲ್ಲವ್ವನಿಗೆ ಹೇಗೆ ತರಿಸಿತ್ತಾದರೂ ಇಂಥದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಯಾರಲ್ಲೂ ಸಹ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಬರದಂಗಾಗಿತ್ತು. ಅಷ್ಟಕ್ಕೂ ರಾತ್ರಿ ಏನರೆ ಹಾಸುಗಾಗ ಆಕೆ ಮೈಮರತು ಹುಚ್ಚಪ್ಪನ ಮ್ಯಾಲೆ ಕೈ ಹಾಕಿದರೆ ತೀರಿತು... ನಾಗರಹಾವು ತುಳುವವಂಗೆ ಬೆಚ್ಚಿ ಬೀಳ್ತಿದ್ದ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಕಲ್ಲವ್ವನ ಮುಂದೆ ಅಸಹ್ಯಕ್ಕೊಳಗಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಆತ, 'ಲೇ, ಲೋಡಿ, ಏನಾಗದ ನಿನ್ನ? ಮೈಮ್ಯಾಲೆ ದನಗಳು ಬಿದ್ದವಂಗೆ ಬೀಳ್ತಿಯಲ್ಲ! ಅಷ್ಟೆಲ್ಲ ಜಾಗೆ ಐತಿ... ಕಾಣಂಗಿಲ್ಲನು ನಿನ್ನ!? ಆ ಕಡೆ ಸರದು ಚಿಂದಂಗಿ ಮಕ್ಕೋಲಿಕ್ಕೆ ಬರಂಗಿಲ್ಲನು...' ಎಂದು ನಿರ್ದಗಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲವ್ವನನ್ನು ಬಯ್ಯುತ್ತ ಬೆನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಮಕ್ಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ.

ನೋಡಲು ಥೇಟ್... ಹೋಳಿ ಹುಣ್ಣಿವ್ಯಾಗ ಸುಡುಲಿಕ್ಕೆಂತ ಮಾಡಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಕಾಮಣ್ಣನಂಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಹುಚ್ಚಪ್ಪನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮದಿವಿ ಅನ್ನೋದು ಕೇಡಿನಂಗೆ ಬಂದೆರಗಿ ಆತನನ್ನು ಸಂಕಟೀಡು ಮಾಡಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಹುಚ್ಚಪ್ಪ ಊರವರ ಮುಂದೆ ತಾನೂ ಒಬ್ಬ ಗಂಡು, ತನಗೂ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಆಳುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಪಳಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆಷ್ಟೇ ಕಲ್ಲವ್ವನನ್ನು ಮದಿವಿಯಾಗಿದ್ದನೆ ವಿನಾ ಮಕ್ಕಳು ಮರಿ ಅಂತ

ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಚೆಂದಂಗಿ ಸಂಸಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕಂತೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಊರಾಗ ಹಿರೇ ಮನುಷ್ಯ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಹುಚ್ಚಪ್ಪ, ಹೊಲ ಮನೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತನ್ನ ತಮ್ಮ ಬಸಪ್ಪನಿಗೆ ವಹಿಸಿ, ತನ್ನಂತೆ ಹಿರೇರು ಎನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಊರಿನ ನಾಕಾರು ಜನರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಊರ ಹಿರೇತನದೊಂದಿಗೆ ಜನರ ನ್ಯಾಯ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದ. ಮುಂಜಾಲೆದ್ದು ತನ್ನ ನಿತ್ಯಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡವನೆ ಬಿಳಿ ಅಂಗಿ-ಧೋತರ ತೊಟ್ಟು, ತಲೆಗೆ ಪಟಕ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಮನೆ ಬಿಟ್ಟನೆಂದರೆ ತೀರಿತು. ತನ್ನ ಪಾಲಿನ ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರು ಇದ್ದಾರೋ ಅಥವಾ ಸತ್ತಾರೋ ಎಂಬುದರ ಖಬರು ಆತನಿಗೆ ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹುಚ್ಚಪ್ಪ, ತನ್ನ ಟೋಳಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ದಿನವೂ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಡ-ಹೆಂಡಿರ ಜಗಳ ಅಥವಾ ಹೊಲ ಮನೆಗಳ ನ್ಯಾಯ ಮಾಡುತ್ತ ಕುಂತನೆಂದರೆ, ಆ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಬೆಳಗಿನ ನಾಸ್ರಾ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟ, ಸಂಜೆಯ 'ಚಾ...' ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ರಾತ್ರಿ ಮುಗುಲಾಗ ಚುಕ್ಕೆ ಮೂಡುವ ಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲ ಮನೆಗೆ ಬಂದವನೆ, ಉಂಡರೆ ಉಂಡ ಇಲ್ಲದಿದ್ದ ಇಲ್ಲ ಎಂಬಂತೆ ಕೋಲಾಗ ಹೋಗಿ ಕಲ್ಲವ್ವನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ತುಂಡು ಬಿದ್ದವರಂಗೆ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡು ಗೊರಕೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮೊದಮೊದಲು ಅಷ್ಟೇನೂ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡಿರದಿದ್ದ ಕಲ್ಲವ್ವ, ತನ್ನ ಗಂಡ ಊರ ಹಿರೇತನ ಮಾಡಿ, ಬೇಸತ್ತು ಬಂದು ಮಲಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದರೆ, ಹುಚ್ಚಪ್ಪನ ವಿಚಾರದಾಗ ದಿನವೂ ಇದೇ ಥರ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರಲಾರಂಭಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ರಾತ್ರಿ ಹಾಸುಗೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಒಮ್ಮೆಯೂ ಈಡೇರಿಸಲು ಹುಚ್ಚಪ್ಪನು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡದೇ ಇರುವುದು ಕಲ್ಲವ್ವನು ಪ್ರತೀ ರಾತ್ರಿಯು ವಿರಹದುರಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಯುವಂತಾಯಿತು. ಆ ಸಂಕಟದಿಂದಾಗಿಯೇ ಆಕೆ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ವಯೋಸಹಜವಾದ ದೇಹ ಬಯಕೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಹುಚ್ಚಪ್ಪನ ಮೈಮ್ಯಾಲೆ ಕೈ ಹಾಕಿ ಆತನನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಸೋತು ಹೋಗಿದ್ದಳು. ಆಗಲೇ, ಆತನಿಗೆ ಅದೇ ಇಲ್ಲ... ಎಂಬುದು ಕಲ್ಲವ್ವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು!

ಯಾವಾಗ ಹುಚ್ಚಪ್ಪನಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಕಲ್ಲವ್ವನಿಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಯಿತಲ್ಲ, ಆಗಲೇ ಇದು ಗಂಡಸೇ ಅಲ್ಲ... ಎಂಬ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ತಾನು ಇರಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಆದರೆ, ಹೆಣ್ಣಾದ ತನಗೆ ದೇಹ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂಬ ಚಿಂತೆ ಕಲ್ಲವ್ವನನ್ನು ಸದಾ ಕಾಡುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಸಂದಿಗ್ಧಕ್ಕೊಳಗಾದ ಆಕೆ ಆ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಪಾರಾಗುವ ದಾರಿಯನ್ನು ಹುಡುಕತೊಡಗಿದಳು. ಆಗ, ಕಲ್ಲವ್ವನ ಕೈ ಹಿಡಿದದ್ದೇ ಗುಂಡುಕಲ್ಲುಗಳೇ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಒಡಕೆ ಮ್ಯಾಲಿನ ಎರಡೆಕರೆ

ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಲ್ಲವ್ವನ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ರಕ್ತಸಂಬಂಧದ ಎಳೆಯೊಂದರ ಚುಂಗನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ದೀನನಂತೆ ಕುಂತಿದ್ದೆ! ಆಕೆ ಮಾತ್ರ ಇದಾವುದರ ಅರಿವು ಇಲ್ಲದಂಗೆ

ಪ್ರೇತಕಳೆ ತುಂಬಿದ ಮಾರಿ ಮೇಲಿನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಶೂನ್ಯದಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟು ಕಲ್ಲಿನಂಗೆ ಕುಂತು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು.

ಹುಚ್ಚಪ್ಪನ ತಮ್ಮ ಬಸಪ್ಪನನ್ನು ನನ್ನ ಅವನ ಖಾಸಾ ಅಕ್ಕ ಸಿದ್ದಮ್ಮ ಮದಿವಿಯಾಗಿ ಪಡೆಯಲೆಂದು ಈ ಮನೆಗೆ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗಾಗಲೇ ಹುಚ್ಚಪ್ಪನೊಂದಿಗೆ ಕಲ್ಲವ್ವನು ಬಾಳೇವಿ ಮಾಡಿಕ್ಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿ ನಾಕಾರು ವರ್ಷಗಳಾಗಿದ್ದವಾದರೂ, ಇದುವರೆಗೂ ಆಕೆಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹುಳುವನ್ನೂ